

USTAWA
z dnia 22 czerwca 1995 r.

o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398, Nr 132, poz. 1110, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Zakwaterowanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”, polega na:
 - 1) stałym, tymczasowym lub przejściowym rozmieszczeniu:
 - a) żołnierzy i innych osób określonych w ustawie,
 - b) jednostek i instytucji wojskowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
 - 2) magazynowaniu lub przechowywaniu urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego
– w budynkach i lokalach oraz na gruntach będących własnością Skarbu Państwa, pozostających w zarządzie organów wojskowych lub powierzonych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, uzyskanych czasowo na te cele od właściwych organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego, osób prawnych lub fizycznych.
2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, określi:
 - 1) normy rozmieszczenia jednostek i instytucji wojskowych oraz innych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, a także urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego;
 - 2) sposób zarządzania budynkami i gruntami przeznaczonymi na zakwaterowanie Sił Zbrojnych;
 - 3) właściwość organów wojskowych w sprawach związanych z zakwaterowaniem Sił Zbrojnych;
 - 4) (uchylony).

Art. 1a.

Ilekróć w ustawie jest mowa o:

- 1) lokalu mieszkalnym – należy przez to rozumieć samodzielny lokal mieszkalny w rozumieniu ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali

- (Dz.U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492), będący w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, zwanej dalej „Agencją”;
- 2) żołnierzu służby stałej – należy przez to rozumieć żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej;
 - 3) kwaterze – należy przez to rozumieć lokal mieszkalny przeznaczony wyłącznie na zakwaterowanie żołnierzy służby stałej;
 - 4) lokalu użytkowym – należy przez to rozumieć budynek lub jego część przeznaczone na inne cele niż mieszkalne;
 - 5) zamieszkiwaniu – należy przez to rozumieć przebywanie i korzystanie z lokalu mieszkalnego na podstawie tytułu prawnego lub prawa zamieszkiwania;
 - 6) miejscowości pobliskiej – należy przez to rozumieć miejscowość, której granice administracyjne znajdują się, w linii prostej, w odległości nie większej niż trzydzieści kilometrów od granic administracyjnych miejscowości, w której żołnierz służby stałej zajmuje stanowisko służbowe;
 - 7) kwaterze zastępczej – należy przez to rozumieć lokal mieszkalny o powierzchni użytkowej podstawowej mniejszej od minimalnej normy tej powierzchni przysługującej żołnierzowi służby stałej;
 - 8) kwaterze internatowej – należy przez to rozumieć lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez jednego żołnierza lub przez większą liczbę żołnierzy służby stałej;
 - 9) internacie – należy przez to rozumieć budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość, przeznaczoną na zakwaterowanie tymczasowe;
 - 10) zakwaterowaniu tymczasowym – należy przez to rozumieć zamieszkiwanie w internacie, kwaterze internatowej lub kwaterze zastępczej;
 - 11) lokalu zamiennym – należy przez to rozumieć lokal mieszkalny znajdujący się w tej samej miejscowości lub w miejscowości pobliskiej, wyposażony w co najmniej takie urządzenia techniczne, w jakie był wyposażony lokal mieszkalny używany dotychczas, o powierzchni użytkowej podstawowej takiej, jak lokalu mieszkalnego dotychczas używanego; warunek ten uznaje się za spełniony, jeżeli na członka gospodarstwa domowego przypada 7–10 m² powierzchni użytkowej podstawowej, a w przypadku gospodarstwa jednoosobowego 14–20 m² tej powierzchni;
 - 12) opłatach za używanie lokalu – należy przez to rozumieć świadczenie pieniężne za korzystanie z lokalu mieszkalnego, które obejmuje koszty administrowania, koszty konserwacji, koszty utrzymania technicznego nieruchomości, odpis na fundusz remontowy, koszty utrzymania zieleni, koszty utrzymania pomieszczeń wspólnego użytkowania, w tym koszty związane z utrzymaniem czystości, koszty energii cieplnej, elektrycznej i wody na potrzeby części wspólnej, zwrot kosztów z tytułu podatku od nieruchomości, opłatę za antenę zbiorczą lub telewizję kablową, opłaty z tytułu legalizacji przyrządów pomiarowych zamontowanych na potrzeby lokalu mieszkalnego oraz opłaty z tytułu użytkowania dźwigu osobowego i konserwacji urządzeń domofonowych;
 - 13) opłatach pośrednich – należy przez to rozumieć opłaty za energię ciepłą, elektryczną, gaz, wodę oraz za odbiór nieczystości stałych i płynnych;

- 14) powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego – należy przez to rozumieć powierzchnię wszystkich pomieszczeń znajdujących się w tym lokalu mieszkalnym, a w szczególności pokoi, kuchni, spiżarni, przedpokoi, alków, garderób, holi, korytarzy, łazienek oraz innych pomieszczeń służących potrzebom mieszkalnemu i gospodarczemu, bez względu na sposób ich używania; za powierzchnię użytkową nie uważa się powierzchni balkonów, tarasów i loggii;
- 15) powierzchni użytkowej podstawowej – należy przez to rozumieć powierzchnię pokoi;
- 16) inwestycjach – należy przez to rozumieć środki trwałe w budowie w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.¹⁾).

Art. 2.

1. Starosta wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej lub inny organ właściwy na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 i Nr 281, poz. 2782), na wniosek Ministra Obrony Narodowej, przekazuje mu bez pierwszej opłaty w trwałą zarząd nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa.
2. Przekazanie, o którym mowa w ust. 1, następuje w razie, gdy jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej nie dysponują w określonej miejscowości dostateczną ilością nieruchomości gruntowych, budynków lub lokali, niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub na cele mieszkaniowe żołnierzy służby stałej.
3. Lasy stanowiące własność Skarbu Państwa oraz związane z nimi nieruchomości podlegają przekazaniu organom wojskowym na zasadach i w trybie określonym w przepisach o lasach. Przekazaniu nie podlegają grunty objęte ochroną prawną.

Art. 3.

1. Nieruchomości lub ich części pozostające w trwałym zarządzie lub użytkowaniu jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, niewykorzystywane przez te jednostki do realizacji ich zadań, podlegają przekazaniu przez Ministra Obrony Narodowej na rzecz Agencji na zasadach i w trybie przepisów niniejszej ustawy.
2. Przepisy ustawy nie naruszają uprawnień i obowiązków Ministra Obrony Narodowej w zakresie gospodarowania mieniem Skarbu Państwa wynikających z przepisów ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz.U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1711 i Nr 273, poz. 2703).
3. Przejęcie nieruchomości lub jej części, o której mowa w ust. 1, następuje nieodpłatnie, po wykonaniu na koszt jednostki organizacyjnej, podległej lub nadzorowanej przez Ministra Obrony Narodowej, następujących czynności:
 - 1) oczyszczeniu przekazywanej nieruchomości lub jej części z niewybuchów i niewypałów;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 66.

- 2) rekultywacji gruntów;
 - 3) rozbiórze obiektów budowlanych, które ze względów technicznych nie nadają się do dalszego użytkowania;
 - 4) inwentaryzacji naniesień i uzbrojenia terenu;
 - 5) geodezyjnym wydzieleniu przekazywanej nieruchomości;
 - 6) uregulowaniu wszystkich wymaganych z jej tytułu należności na rzecz Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego, osób prawnych i fizycznych.
4. Nieruchomości lub ich części, o których mowa w ust. 1, przekazane na rzecz Agencji przez Ministra Obrony Narodowej, mogą być przekazywane przez Agencję nieodpłatnie utworzonym przez nią towarzystwom budownictwa społecznego.
5. Do czynności notarialnych i opłat sądowych związanych z przekazaniem mienia, o którym mowa w ust. 4, stosuje się stawki wynagrodzenia notariusza oraz opłaty sądowe w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe (Dz.U. Nr 119, poz. 567, z 1996 r. Nr 52, poz. 236, z 1997 r. Nr 6, poz. 32 oraz z 2000 r. Nr 39, poz. 442).

Art. 4.

1. Dowódca jednostki wojskowej może wprowadzić zakaz wstępu na grunty zajęte na zakwaterowanie Sił Zbrojnych lub wykorzystywane na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, w uzgodnieniu z starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej. Zakaz wstępu nie dotyczy pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego „Lasy Państwowe” upoważnionych do nadzoru i wykonywania czynności gospodarczo-leśnych, w zakresie i terminach uzgodnionych z dowódcą jednostki wojskowej.
2. Grunty objęte zakazem wstępu należy oznaczyć w sposób łatwo dostrzegalny.
3. (uchylony).
4. (uchylony).

Art. 5. (uchylony).

Art. 5¹.

Od decyzji wydawanych przez starostę, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa przysługuje stronie odwołanie do wojewody.

Rozdział 2

Zakwaterowanie zbiorowe żołnierzy

Art. 6.

1. Na zakwaterowanie zbiorowe żołnierzy przeznaczają się wspólne kwatery stałe będące pomieszczeniami mieszkalnymi w budynkach położonych na terenach zamkniętych.
2. Zakwaterowanie żołnierzy we wspólnych kwaterach stałych jest nieodpłatne.

Art. 7.

1. Wspólne kwatery stałe są przeznaczone na zakwaterowanie żołnierzy:
 - 1) pełniących zasadniczą służbę wojskową;
 - 2) pełniących nadterminową zasadniczą służbę wojskową;
 - 3) odbywających przeszkolenie wojskowe;
 - 4) odbywających ćwiczenia wojskowe;
 - 5) pełniących czynną służbę wojskową jako służbę kandydacką;
 - 6) zawodowych lub pełniących okresową służbę wojskową, będących słuchaczami szkół albo innych form szkolenia w wojsku;
 - 7) zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w korpusie szeregowych zawodowych oraz w korpusie podoficerów zawodowych na stanowiskach służbowych o stopniach etatowych kaprała (mata) i starszego kaprała (starszego mata) pełniących tę służbę na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej.
- 1a. W przypadku braku możliwości zakwaterowania żołnierzy, o których mowa w ust. 1 pkt 7, we wspólnej kwaterze stałej, przysługuje im prawo do zakwaterowania tymczasowego.
2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, określi normy zakwaterowania żołnierzy we wspólnych kwaterach stałych.

Rozdział 3

Gospodarowanie zasobami mieszkaniowymi i internatowo-hotelowymi

Art. 8.

1. Tworzy się państwową jednostkę organizacyjną pod nazwą „Wojskowa Agencja Mieszkaniowa”.
2. Nadzór nad działalnością Agencji sprawuje Minister Obrony Narodowej.
3. Agencja jest państwową osobą prawną.
4. Siedzibą Agencji jest miasto Warszawa.

Art. 9.

1. Agencja działa na podstawie ustawy oraz statutu.

- 1a. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, nadaje Agencji statut, który określa jej organizację wewnętrzną.
2. Statut Agencji reguluje w szczególności właściwość rzeczową i miejscową oddziałów regionalnych, uprawnienia i sposób tworzenia i znoszenia jednostek organizacyjnych Agencji, uprawnienia i tryb udzielania pełnomocnictw w zakresie zadań własnych i zleconych z zakresu administracji rządowej oraz system audytu i kontroli wewnętrznej.

Art. 10.

Organami Agencji są:

- 1) Rada Nadzorcza;
- 2) Prezes;
- 3) dyrektorzy oddziałów regionalnych.

Art. 11.

1. Organem nadzorczym Agencji jest Rada Nadzorcza, zwana dalej „Radą”, w skład której wchodzi przewodniczący i czterech członków, w tym przedstawiciele Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.
2. Przewodniczącego Rady oraz jej członków powołuje, na okres trzech lat, Minister Obrony Narodowej po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Obrony Narodowej, po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, może odwołać Radę Nadzorczą Agencji, Przewodniczącego Rady lub poszczególnych jej członków w czasie trwania kadencji.
3. Rada sprawuje nadzór nad działalnością Agencji, a w szczególności:
 - 1) opiniuje wnioski w sprawie powołania lub odwołania Prezesa Agencji;
 - 2) ocenia wykorzystanie dotacji budżetowych, o których mowa w art. 19 ust. 4;
 - 3) ocenia roczne plany finansowe oraz sprawozdania z rocznej działalności Agencji;
 - 4) przedstawia propozycje dotyczące zakresu i lokalizacji budownictwa mieszkaniowego na potrzeby żołnierzy zawodowych, w uzgodnieniu z właściwymi organami wojskowymi;
 - 5) wybiera biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego Agencji;
 - 6) podejmuje uchwały w sprawie udzielenia Prezesowi Agencji absolutorium z wykonania obowiązków w okresie objętym rocznym sprawozdaniem finansowym.
4. (uchylony).

Art. 12.

1. Agencją kieruje Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Ministra

Obrony Narodowej złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.

2. Do zadań Prezesa Agencji należy w szczególności:

- 1) reprezentowanie Agencji na zewnątrz;
- 2) realizowanie zadań Agencji, o których mowa w art. 16;
- 3) za zgodą Ministra Obrony Narodowej, ustalanie rocznego planu finansowego Agencji, kierunków rozdysponowania środków finansowych, a także występowania z wnioskami do Ministra Obrony Narodowej w sprawie wysokości dotacji budżetowej, o której mowa w art. 19 ust. 4;
- 4) przedstawianie Radzie Nadzorczej, Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa sprawozdania z rocznej działalności Agencji.

Art. 13.

1. Prezes Agencji działa przy pomocy Zastępców Prezesa, w liczbie do dwóch, Biura Prezesa oraz oddziałów regionalnych i innych jednostek organizacyjnych Agencji.
2. Zastępców Prezesa Agencji powołuje Minister Obrony Narodowej, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Agencji. Minister Obrony Narodowej odwołuje zastępców Prezesa Agencji.
3. Oddziały regionalne Agencji tworzy się dla obszaru jednego lub kilku województw lub ich części, w zależności od wielkości zasobu Agencji występującego na obszarze poszczególnych województw. Inne jednostki organizacyjne Agencji tworzy się w celu wykonywania określonych zadań Agencji.
4. Oddziałami regionalnymi i innymi jednostkami organizacyjnymi Agencji kierują dyrektorzy, powoływani i odwoływani przez Prezesa Agencji.
5. Prezes Agencji oraz dyrektorzy oddziałów regionalnych i innych jednostek organizacyjnych Agencji wykonują zadania własne i zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.
6. W ramach wykonywania zadań z zakresu administracji rządowej Prezes Agencji i dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji wydają decyzje administracyjne w sprawach określonych w przepisach niniejszej ustawy, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.²⁾).
7. Prezes Agencji jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji, a Minister Obrony Narodowej w stosunku do Prezesa Agencji.

Art. 13a.

1. Nabór kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji jest otwarty i konkurencyjny.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692.

2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565), oraz w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór.

Art. 13b.

Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Art. 13c.

Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 13d.

1. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o naborze niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór, a także przez opublikowanie jej w Biuletynie Informacji Publicznej.
2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 13e.

1. Sporządza się protokół przeprowadzonego naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji.
2. Protokół zawiera w szczególności:
 - 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 13f.

1. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia naboru, w przypadku, gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.
2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska pracy;

- 3) imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego;
 - 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego kandydata.
3. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w Biuletynie Informacji Publicznej i w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której był prowadzony nabór.

Art. 13g.

Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w ciągu 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, można zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród najlepszych kandydatów wymienionych w protokole tego naboru. Przepisy art. 13f stosuje się odpowiednio.

Art. 14.

1. Skarb Państwa powierza Agencji wykonywanie w jego imieniu i na jego rzecz prawa własności i innych praw rzeczowych w stosunku do nieruchomości stanowiących jego własność:
 - 1) wykorzystywanych na zakwaterowanie stałe i tymczasowe żołnierzy zawodowych;
 - 2) zajętych pod budowlę i urządzenia infrastruktury związane z nieruchomościami, o których mowa w pkt 1;
 - 3) uznanych za zbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, jeżeli w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego są lub mogą być przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe;
 - 4) uznanych za zbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, jeżeli opracowana przez Agencję propozycja wykorzystania tych nieruchomości uzasadnia ich przekazanie w celu realizacji zadań Agencji;
 - 5) innych niż określone w pkt 1–4, przekazanych Agencji.
 2. Agencja gospodaruje nieruchomościami, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, z wyjątkiem przepisów dotyczących wywłaszczania nieruchomości, oraz z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy.
- 2a. W zakresie gospodarowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 1, przysługują:
- 1) Prezesowi Agencji – uprawnienia wojewody;
 - 2) dyrektorom oddziałów regionalnych Agencji – uprawnienia starosty wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, z wyjątkiem uprawnień dotyczących wywłaszczania nieruchomości.
- 2b. Minister Obrony Narodowej może zawierać z Agencją umowy o zarządzanie nieruchomościami będącymi w trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, a także umowy o świadczenie usług na ich rzecz.
- 2c. Minister Obrony Narodowej zgodnie z zawartymi umowami, o których mowa w ust. 2b, przekazuje na rzecz Agencji, w trybie określonym w art. 3 ust. 1, mienie

niezbędne do realizacji określonych zadań gospodarczych wynikających ze świadczenia tych usług.

3. Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Agencję przysługuje prawo własności lub inne prawa, uzyskane z tytułu zbycia lub obciążenia prawem rzeczowym bądź innym prawem mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1.
4. Akcje i udziały w spółkach, o których mowa w art. 17 ust. 2, nabyte lub objęte przez Agencję za mienie Skarbu Państwa, podlegają przekazaniu ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa. Prywatyzacja tych podmiotów oraz zbywanie w nich akcji i udziałów następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.³⁾), na wniosek Prezesa Agencji, za zgodą Ministra Obrony Narodowej.
5. Należne Skarbowi Państwa:
 - 1) dywidendy ze spółek, o których mowa w ust. 4,
 - 2) przychody z prywatyzacji podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz zbycia w nich akcji i udziałów, z wyjątkiem środków przeznaczonych na cele, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji
– przeznaczają się na inwestycje związane z zakwaterowaniem żołnierzy zawodowych.

Art. 15.

1. Agencja, obejmując we władanie składniki mienia Skarbu Państwa, o których mowa w art. 14 ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki z nimi związane w stosunku do Skarbu Państwa oraz osób trzecich.
2. (uchylony).
3. (uchylony).

Art. 16.

1. Zadaniami własnymi Agencji są w szczególności:
 - 1) gospodarowanie powierzonym mieniem Skarbu Państwa, w trybie określonym w art. 17;
 - 2) obrót nieruchomościami, o których mowa w art. 14 ust. 1, w tym sprzedaż lokali mieszkalnych i innych nieruchomości oraz infrastruktury;
 - 3) przejmowanie i nabywanie nieruchomości;
 - 4) dokonywanie remontów budynków i lokali mieszkalnych oraz internatów i hoteli, a także związanej z nimi infrastruktury;
 - 5) prowadzenie działalności gospodarczej.
2. Agencja wykonuje powierzone jej przez Ministra Obrony Narodowej zadania zlecone w zakresie gospodarki mieszkaniowej, internatowej i hotelowej oraz modernizacji zasobów—w mieszkaniowych, w szczególności dotyczące:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722.

- 1) tworzenia warunków sprzyjających racjonalnemu wykorzystaniu zasobów mieszkaniowych, internatowych i hotelowych;
 - 2) planowania i realizowania inwestycji, w tym modernizacji budynków i lokali mieszkalnych, internatów i hoteli, oraz związanej z nimi infrastruktury, w tym spłaty zobowiązań wraz z kosztami ich obsługi zaciągniętych na te cele, z dotacji budżetowej, o której mowa w art. 19 ust. 4;
 - 3) wypłacania osobom uprawnionym świadczeń pieniężnych, na które Agencja otrzymuje dotację budżetową;
 - 4) wydawania decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalach mieszkalnych będących w dyspozycji Agencji, pozyskanych w drodze:
 - a) leasingu lub najmu od osób trzecich, na wynajem których Agencja otrzymuje dotacje budżetowe,
 - b) przydziału lub umowy ze spółdzielnią,
 - c) umowy z towarzystwem budownictwa społecznego utworzonym przez Agencję.
3. Agencja fundusz rezerwowy przeznacza na finansowanie strat z jej działalności, a po ich sfinansowaniu może z tego funduszu wspierać realizację zadań zleconych Agencji przez Ministra Obrony Narodowej w zakresie finansowania:
- 1) inwestycji i modernizacji zasobów mieszkaniowych, hotelowych i internatowych;
 - 2) partycypacji w kosztach budowy lokali mieszkalnych w towarzystwie budownictwa społecznego utworzonym przez Agencję;
 - 3) podniesienia kapitału zakładowego w towarzystwie budownictwa społecznego utworzonym przez Agencję.

Art. 17.

1. Agencja gospodaruje mieniem w szczególności przez:
 - 1) sprzedaż lokali mieszkalnych, na zasadach określonych w rozdziale 6, oraz sprzedaż niezasiedlonych lokali mieszkalnych;
 - 2) sprzedaż nieruchomości, oddawanie ich w trwały zarząd, dzierżawę, najem, użyczenie albo ich zamianę oraz ustanawianie i nabywanie ustanowionych na nich ograniczonych praw rzeczowych, z wyjątkiem lokali mieszkalnych;
 - 3) nieodpłatne przekazywanie jednostkom samorządu terytorialnego nieruchomości gruntowych, budynków i lokali oraz budowli i urządzeń infrastruktury;
 - 4) nieodpłatne przejmowanie od Skarbu Państwa nieruchomości, które mogą być zagospodarowane lub przeznaczone do obrotu w celu realizacji zadań Agencji;
 - 5) zlecenie osobom prawnym lub fizycznym zarządzania lub administrowania mieniem albo wykonywania innych czynności wynikających z zadań Agencji, na podstawie umowy, za wynagrodzeniem, przez czas oznaczony;
 - 6) bezprzetargowe zlecenie utworzonym przez Agencję jednoosobowym spółkom i towarzystwom budownictwa społecznego zadań wynikających z zadań Agencji.
2. Agencja może nabywać nieruchomości, tworzyć spółki i towarzystwa budownictwa społecznego, wnosić mienie, w tym także jako wkład niepieniężny

- (aport), do tych spółek i towarzystw, a także nabywać i obejmować udziały lub akcje w spółkach i towarzystwach budownictwa społecznego.
3. Prawa i obowiązki wspólnika lub akcjonariusza, w podmiotach, o których mowa w ust. 2, wykonuje, w imieniu Skarbu Państwa, Prezes Agencji.
 4. Agencja może przyjmować dotacje, subwencje, darowizny, spadki i zapisy.
 5. Towarzystwa budownictwa społecznego utworzone przez Agencję mogą oddawać posiadany zasób mieszkaniowy w drodze umowy najmu do dyspozycji Agencji. Agencja przejmując oddany do jej dyspozycji zasób mieszkaniowy, ma prawo zasiedlić lokale mieszkalne w tych zasobach w formie wydania decyzji o prawie zamieszkiwania.
 6. W umowie, na podstawie której następuje zlecenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, należy w szczególności określić zasady i terminy przekazywania przez Agencję środków finansowych koniecznych do wykonywania zleconych zadań oraz określić wysokość wynagrodzenia za ich wykonywanie.
 7. Towarzystwa budownictwa społecznego utworzone przez Agencję mogą powierzyć Agencji wykonywanie określonych w ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.⁴⁾) czynności związanych z wynajmowaniem lokali mieszkalnych. W umowie, na podstawie której następuje powierzenie, należy w szczególności ustalić wykaz lokali mieszkalnych.
 8. Do towarzystw budownictwa społecznego utworzonych przez Agencję nie stosuje się przepisów art. 25 ust. 2, art. 28 ust. 1 i art. 30 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego.

Art. 18.

1. (uchylony).
2. Podstawą przekazania mienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jest plan ustalany przez Ministra Obrony Narodowej corocznie na rok następny, w terminie do dnia 15 kwietnia.
3. W celu przekazania mienia właściwy organ wydaje decyzję o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na rzecz Ministerstwa Obrony Narodowej.
4. Przekazanie mienia następuje protokołem zdawczo-odbiorczym.
5. Protokół zdawczo-odbiorczy stanowi podstawę wpisu w księdze wieczystej.
6. Z dniem uprawomocnienia się decyzji o wygaśnięciu zarządu nieruchomościami Agencja przejmuje zobowiązania związane z przekazanym mieniem wraz ze środkami finansowymi przewidzianymi w planie finansowym do końca roku kalendarzowego na utrzymanie przekazanego mienia, kontynuację inwestycji i remontów, wypłatę świadczeń pieniężnych wynikających z ustawy, przypadające w dniu podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego.
7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przekazywania Agencji mienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 16, poz. 167 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271, Nr 216, poz. 1824 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 65, poz. 594 oraz z 2004 r. Nr 146, poz. 1546, Nr 213, poz. 2157 i Nr 281, poz. 2783.

8. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 7, należy w szczególności określić elementy planu, sposób jego uzgadniania w toku opracowywania, ze wskazaniem terminów i organów właściwych w tym zakresie, sposób dokonywania korekt planu, elementy protokołu zdawczo-odbiorczego, a także organy właściwe do określania wartości mienia w protokole zdawczo-odbiorczym oraz sposób określania wartości tego mienia.
9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przekazywania przez Prezesa Agencji utworzonym przez nią towarzystwom budownictwa społecznego mienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, z uwzględnieniem sposobu określania wartości mienia.

Art. 19.

1. Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową.
2. Agencja tworzy następujące fundusze:
 - 1) fundusz zasobowy – tworzony w wartości mienia powierzonego Agencji przez Skarb Państwa;
 - 2) fundusz rezerwowy – tworzony z zysku netto Agencji;
 - 3) fundusz remontowy – tworzony w ciężar kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi Agencji i przeznaczony na remont tego zasobu.
- 2a. Środki funduszu remontowego pochodzą z wpłat odpisu na fundusz remontowy, o którym mowa w art. 1a pkt 12, dokonywanych na wyodrębniony rachunek funduszu. Wysokość odpisu w skali roku wynosi 0,5% wartości odtworzeniowej lokalu mieszkalnego, obliczonej zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3. Środki funduszu zwiększa się o wpływy z ich oprocentowania.
3. Przychodami Agencji są:
 - 1) przychody z tytułu opłat za używanie lokali mieszkalnych, hoteli i internatów oraz za najem i dzierżawę lokali użytkowych i nieruchomości gruntowych;
 - 2) przychody z tytułu zbywania składników majątkowych;
 - 3) przychody z tytułu zbycia akcji lub udziałów oraz wypłat dywidend w spółkach, o których mowa w art. 14 ust. 5;
 - 4) przychody z innej działalności gospodarczej;
 - 5) dotacje, o których mowa w ust. 4;
 - 6) inne przychody.
4. Na sfinansowanie realizacji zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, określonych w art. 16 ust. 2 pkt 2–4, art. 22 ust. 4, art. 23 ust. 1–3, art. 24 ust. 6, art. 32 ust. 2, art. 32a ust. 1, art. 34 ust. 2 i 3, art. 42 ust. 2, art. 53 ust. 3 pkt 3 i ust. 4b oraz art. 87 ust. 5, oraz pokrycie kosztów związanych z obsługą tych zadań Minister Obrony Narodowej przekazuje dotacje ustalane corocznie w części budżetu państwa, której jest dysponentem.
5. Agencja może zaciągać kredyty, a po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej Agencja może zaciągać kredyty również na realizację zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.
6. Agencja może udzielać poręczeń i gwarancji kredytowych dla towarzystwa budownictwa społecznego utworzonego przez Agencję do wysokości określonej w planie finansowym Agencji.

7. Agencja prowadzi rachunkowość według zasad określonych w przepisach ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.
8. Sprawozdanie finansowe Agencji podlega badaniu przez biegłego rewidenta.
9. Sprawozdanie finansowe Agencji zatwierdza Minister Obrony Narodowej.
10. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki tworzenia funduszy Agencji i sposób prowadzenia gospodarki finansowej Agencji. Rozporządzenie powinno uwzględnić składniki wpływające na zwiększenie lub zmniejszenie funduszy oraz sposoby rozliczeń wewnętrznych.

Art. 19a.

1. W przypadkach uzasadnionych względami społecznymi, gospodarczymi lub finansowymi należności pieniężne Agencji mogą być umarzane, odraczane lub rozkładane na raty.
2. Organami Agencji właściwymi do umarzania, odraczania i rozkładania na raty należności pieniężnych są Prezes Agencji oraz właściwi miejscowo dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji.
3. Umorzenie należności w całości lub w części następuje na podstawie decyzji właściwego organu Agencji.
4. Odroczenie terminu spłaty całości lub części należności albo rozłożenie płatności na raty następuje na podstawie umowy zawartej między dłużnikiem i właściwym organem Agencji.
5. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności przysługujących Agencji. Rozporządzenie określi szczegółowe przypadki uzasadniające umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty należności Agencji oraz wysokość kwot umarzania, odraczania lub rozkładania na raty, do których właściwe są poszczególne organy Agencji.

Art. 20.

1. Prezes Agencji określi zasady wynagradzania pracowników Agencji.
2. Prezes Rady Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie Prezesa Agencji i członków Rady Nadzorczej, stosownie do wyznaczonych im zadań.
3. Żołnierzom zawodowym pełniącym czynną służbę wojskową na stanowiskach służbowych w Agencji przysługuje uposażenie i świadczenia przewidziane w odrębnych przepisach.

Rozdział 4

Zakwaterowanie stałe żołnierzy zawodowych

Art. 21.

1. Żołnierzowi służby stałej od dnia wyznaczenia go na pierwsze stanowisko służbowe do dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej przysługuje prawo

zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, będącym w dyspozycji Agencji, w tym również znajdującym się w zasobie:

- 1) towarzystwa budownictwa społecznego, w którym Skarb Państwa, reprezentowany przez Agencję, posiada akcje lub udziały albo partycypuje w kosztach budowy mieszkań w tych towarzystwach;
 - 2) spółdzielni mieszkaniowej;
 - 3) pozyskiwanym w drodze najmu lub leasingu.
2. Żołnierzowi pełniącemu służbę na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej Agencja może wydać decyzję o prawie do zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, pod warunkiem zabezpieczenia potrzeb mieszkaniowych żołnierzy służby stałej. W takim przypadku nie stosuje się dolnej granicy normy, o której mowa w art. 26 ust. 1.

Art. 22.

1. Żołnierzowi służby stałej zajmującemu kierownicze stanowisko służbowe w Ministerstwie Obrony Narodowej lub stanowisko dowódcze w Siłach Zbrojnych, a także osobie zajmującej kierownicze stanowisko w Ministerstwie Obrony Narodowej, można wydać decyzję o prawie zamieszkiwania w kwaterze funkcyjnej na czas zajmowania tego stanowiska.
2. Do kwater funkcyjnych nie stosuje się przepisów art. 24 ust. 6 oraz art. 26.
3. Decyzję o prawie zamieszkiwania w kwaterze funkcyjnej wydaje dyrektor oddziału regionalnego Agencji na wniosek zainteresowanego.
4. Żołnierz służby stałej, któremu przydzielono kwaterę funkcyjną, nie ponosi opłat za jej używanie w odniesieniu do powierzchni przekraczającej maksymalną powierzchnię użytkową podstawową.
5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz stanowisk służbowych uprawniających do zajmowania kwater funkcyjnych, minimalną normę powierzchni użytkowej podstawowej kwater funkcyjnych oraz ich strukturę, sposób wnoszenia opłat za używanie lokalu przez osoby zajmujące te kwatery, terminy i tryb zasiedlania oraz zwalniania tych kwater.
6. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, należy uwzględnić, aby:
 - 1) wykaz stanowisk służbowych uprawniających do zajmowania kwater funkcyjnych obejmował stanowiska dowódcze i kierownicze;
 - 2) minimalne normy powierzchni użytkowej podstawowej kwater funkcyjnych uwzględniały ich szczególny charakter;
 - 3) zasiedlanie oraz zwalnianie kwater funkcyjnych zapewniało ich efektywne wykorzystanie.

Art. 23.

1. Odprawa mieszkaniowa, o której mowa w art. 47, przysługuje żołnierzowi:
 - 1) służby stałej:
 - a) zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej, zamieszkałemu w kwaterze, o ile nabył on prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej lub został zwolniony z zawodowej służby wojskowej przed upływem okresu wymaganego do nabycia uprawnień do emerytury woj-

- skowej, w przypadku wypowiedzenia mu stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ wojskowy,
- b) który do dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie otrzymał decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 3, o ile nabył prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, lub został zwolniony z zawodowej służby wojskowej przed upływem okresu wymaganego do nabycia uprawnień do emerytury wojskowej, w przypadku wypowiedzenia mu stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ wojskowy;
- 2) zawodowemu pełniącemu zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej, o ile nabył prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, jeżeli inwalidztwo powstało wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową lub wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami bądź warunkami tej służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.
2. Żołnierzowi służby stałej zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej, zamieszkałemu w lokalu mieszkalnym niebędącym kwaterą przysługuje prawo do zamieszkiwania w tym lokalu. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji wydaje decyzję o prawie zamieszkiwania w tym lokalu mieszkalnym.
3. W razie śmierci żołnierza służby stałej, który do dnia śmierci mieszkał w kwaterze, żołnierza służby stałej, który do dnia śmierci nie otrzymał decyzji o prawie zamieszkiwania, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 3, oraz żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej, który do dnia śmierci nabył prawo do emerytury wojskowej lub którego śmierć pozostaje w związku ze służbą wojskową, wspólnie zamieszkałym z nim małżonkowi, zstępnym, wstępnym, osobom przysposobionym i osobom przysposabiającym przysługuje:
- 1) odprawa mieszkaniowa, o której mowa w art. 47:
- a) w wysokości obliczonej według ilości norm przysługujących zmarłemu żołnierzowi w dniu śmierci, o ile w dniu śmierci spełniał warunki do uzyskania emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej,
- b) w wysokości 80 % wartości przysługującego lokalu mieszkalnego, obliczonej według zasad określonych w art. 47, o ile śmierć żołnierza pozostaje w związku ze służbą wojskową;
- 2) lokal zamienny, jeżeli Agencja ma taki w swoich zasobach mieszkaniowych - za ich zgodą.
- 3a. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, Agencja może zaproponować w zamian za odprawę mieszkaniową, o której mowa w art. 47, za jego zgodą, lokal zamienny, jeżeli ma taki w swoich zasobach.
- 3b. W przypadku skorzystania przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i ust. 3, z prawa do lokalu zamiennego dyrektor oddziału regionalnego Agencji wydaje tym osobom decyzje o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym.
4. Prezes Agencji, w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, zatwierdza wykazy kwater oraz wykaz kwater, które stały się zbędne na zakwaterowanie żołnierzy służby stałej, sporządzone przez dyrektorów oddziałów regionalnych. W wykazie kwater umieszcza się lokale mieszkalne, o których mowa w art. 16 ust. 2 pkt 4, oraz kwatery funkcyjne i kwatery zastępcze.

Art. 24.

1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji właściwy dla garnizonu, w którym żołnierza służby stałej wyznaczono na stanowisko służbowe lub w którym zajmuje takie stanowisko, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, wydaje decyzję o prawie zamieszkiwania na czas pełnienia obowiązków na tym stanowisku w lokalu mieszkalnym, w miejscowości, w której żołnierz został wyznaczony na stanowisko służbowe lub zajmuje takie stanowisko albo w miejscowości pobliskiej, bądź wydaje decyzję, o której mowa w ust. 6. Decyzja o prawie zamieszkiwania może obejmować zasób mieszkaniowy towarzystwa budownictwa społecznego oddanego Agencji do dyspozycji na podstawie umowy oraz zasób mieszkaniowy pozyskiwany przez Agencję na podstawie innych tytułów prawnych.
2. W przypadku braku możliwości zrealizowania wniosku dowódcy jednostki wojskowej o wydanie decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym dyrektor oddziału regionalnego Agencji informuje o tym dowódcę i wydaje decyzję o prawie zamieszkiwania w kwaterze zastępczej albo kwaterze internatowej bądź skierowanie do internatu na warunkach określonych w rozdziale 5 ustawy.
- 2a. W przypadku zaistnienia możliwości zrealizowania wniosku, o którym mowa w ust. 2, dyrektor oddziału regionalnego Agencji informuje o tym dowódcę jednostki wojskowej i wydaje decyzję o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym.
3. Odmowa zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym znajdującym się w miejscowości, w której żołnierz służby stałej zajmuje stanowisko służbowe, lub w miejscowości pobliskiej powoduje utratę uprawnień związanych z zakwaterowaniem, przez czas zajmowania danego stanowiska służbowego.
4. W przypadku zwolnienia żołnierza służby stałej ze stanowiska służbowego lub z zawodowej służby wojskowej albo zmiany przysługujących żołnierzowi uprawnień do powierzchni użytkowej podstawowej dowódca jednostki wojskowej jest obowiązany powiadomić o tym dyrektora oddziału regionalnego Agencji. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.
5. Nie wydaje się decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym:
 - 1) na pisemny wniosek żołnierza służby stałej, zgłoszony do dowódcy jednostki wojskowej nie później niż czternaście dni od dnia objęcia stanowiska służbowego w tej jednostce;
 - 2) jednemu z małżonków, w przypadku gdy oboje małżonkowie są żołnierzami służby stałej;
 - 3) żołnierzowi służby stałej, który skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 87, lub nie zwolnił osobnej kwatery stałej.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, dyrektor oddziału regionalnego Agencji wydaje decyzję w sprawie wypłacania zryczałtowanego ekwiwalentu za rezygnację z prawa do zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym w wysokości 50 % maksymalnej stawki opłat za używanie lokalu, określonej w art. 36 ust. 1, za przysługującą mu maksymalną powierzchnię użytkową podstawową, o której mowa w art. 26. Od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, do oddziału regionalnego Agencji żołnierzowi służby stałej nie przysługuje zakwaterowanie w kwaterze zastępczej ani w kwaterze internatowej. Za zakwaterowanie w internacie ponosi pełną odpłatność.
7. (uchylony).

8. (uchylony).

9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, uprawnienia i obowiązki dowódców jednostek wojskowych w zakresie składania wniosków o przyznanie prawa do zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, terminy składania wniosków przez dowódców jednostek wojskowych do dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach, uwzględniając, aby czas między objęciem stanowiska służbowego a wydaniem decyzji o prawie zamieszkiwania był jak najkrótszy, a wzory dokumentów były możliwie uproszczone.

Art. 25.

1. Żołnierzowi zawodowemu pełniącemu zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej przysługuje zakwaterowanie tymczasowe:
 - 1) nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 2 – miejsce w internacie;
 - 2) posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 2, pozostających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym – miejsce w internacie lub kwatera zastępcza, o ile Agencja dysponuje takimi w miejscowości, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe, lub w miejscowości pobliskiej.
2. Przepisy art. 24 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 26.

1. Przy ustalaniu powierzchni użytkowej podstawowej uwzględnia się zajmowane przez żołnierza służby stałej stanowisko służbowe oraz stan rodzinny. Norma powierzchni użytkowej podstawowej przysługującej żołnierzowi z jednego tytułu wynosi 7–10 m².
2. Członkami rodziny żołnierza służby stałej, których uwzględnia się przy ustalaniu przysługującej powierzchni użytkowej podstawowej, są:
 - 1) małżonek;
 - 2) wspólnie zamieszkałe dzieci własne, przysposobione oraz przyjęte na wychowanie na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego, jak również dzieci małżonka, zwane dalej „dziećmi”, do czasu zawarcia związku małżeńskiego, nie dłużej jednak niż do dnia ukończenia dwudziestu pięciu lat życia, chyba że przed tym dniem stały się niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji i nie zawarły związku małżeńskiego.
3. Żołnierzowi służby stałej, który zawarł związek małżeński, przyznaje się dodatkową powierzchnię użytkową podstawową w wysokości jednej normy, jeżeli on i małżonek nie posiadają dzieci.
4. Na wniosek żołnierza służby stałej lub za jego pisemną zgodą można wydać decyzję o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym o powierzchni użytkowej podstawowej mniejszej od przysługującej.
5. W przypadku gdy żołnierzami służby stałej są oboje małżonkowie, przy ustalaniu powierzchni, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się normę korzystniejszą.
6. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji może wydać decyzję o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym o powierzchni użytkowej podstawowej do

10 m² większej niż wynikająca z przysługujących norm, o ile lokal nie jest niezbędny na zakwaterowanie żołnierza służby stałej o większej liczbie przysługujących norm. Prezes Agencji, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Agencji, może wyrazić zgodę na wydanie decyzji o prawie do zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym większym o ponad 10 m² powierzchni użytkowej podstawowej niż wynikający z przysługujących norm, o ile lokal nie jest niezbędny na zakwaterowanie żołnierza służby stałej o większej ilości przysługujących norm.

7. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi ilość norm przysługujących żołnierzom służby stałej, z uwzględnieniem zajmowanego stanowiska służbowego i stanu rodzinnego żołnierza;
- 2) może podwyższyć górną granicę normy, o której mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość zasobów Agencji.

Art. 27.

Przyznanie emerytury wojskowej, wojskowej renty inwalidzkiej lub wojskowej renty rodzinnej w trybie wyjątkowym, przewidzianym w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin, nie powoduje powstania prawa do kwatery ani świadczeń wynikających z tego prawa.

Art. 28. (uchylony).

Art. 29.

W sytuacji wyjątkowej dyrektor oddziału regionalnego Agencji, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, może wydać decyzję o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, na czas oznaczony, innej osobie niż żołnierz służby stałej.

Art. 30. (uchylony).

Art. 31.

1. Lokal mieszkalny nie może być w całości lub części oddany w podnajem.
2. Lokal mieszkalny nie może być w całości lub części użyczony bez zgody dyrektora oddziału regionalnego Agencji.

Art. 32.

1. Przekazanie i zdanie lokalu mieszkalnego następuje protokołem, sporządzonym przez przedstawiciela Agencji i osobę uprawnioną, w którym określa się stan techniczny elementów i wyposażenia lokalu mieszkalnego oraz znajdujących się w nich urządzeń technicznych. Protokół ten jest podstawą rozliczeń dokonywanych przy zwolnieniu lokalu mieszkalnego.
2. Osoba zamieszkująca lokal mieszkalny jest obowiązana używać go zgodnie z przeznaczeniem i z należytą starannością. Koszty wymiany lub remontu wyposażenia i urządzeń technicznych zużytych w procesie normalnej eksploatacji kwater pokrywane są z dotacji budżetowej, o której mowa w art. 19 ust. 4.

3. Osoba zamieszkująca lokal mieszkalny nie może czynić zmian naruszających strukturę lub konstrukcję lokalu mieszkalnego lub budynku.
4. Osoba zamieszkująca lokal mieszkalny ponosi koszty:
 - 1) naprawy powstałych w trakcie zamieszkiwania uszkodzeń elementów i wyposażenia lokalu mieszkalnego oraz znajdujących się w nich urządzeń technicznych;
 - 2) wymiany uszkodzonych w trakcie zamieszkiwania elementów i wyposażenia lokalu mieszkalnego oraz znajdujących się w nich urządzeń technicznych, których naprawa jest niemożliwa ze względów technicznych lub ekonomicznie nieopłacalna.

Art. 32a.

1. Żołnierz służby stałej obejmujący lokal mieszkalny na podstawie decyzji o prawie zamieszkiwania przed jego zasiedleniem otrzymuje ryczałt remontowy.
2. Ryczałt remontowy, o którym mowa w ust. 1, przysługuje, o ile od dnia wybudowania lub remontu lokalu mieszkalnego upłynął więcej niż jeden rok i lokal był zamieszkiwany przez inną osobę.
3. Wysokość ryczałtu remontowego za każdy rok zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym przez poprzednią osobę, przy spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 2, jest iloczynem powierzchni użytkowej lokalu i 1/160 wartości odtworzeniowej, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 3.
4. Ryczałt remontowy wypłacany w pierwszych trzech latach od dnia wybudowania lub remontu lokalu mieszkalnego wypłaca się w wysokości należnej za jeden rok.
5. Maksymalna wysokość ryczałtu remontowego nie może być wyższa niż pięciokrotność rocznego ryczałtu remontowego, o którym mowa w ust. 3.
6. Żołnierzowi służby stałej obejmującemu lokal mieszkalny na podstawie decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym przed jego zasiedleniem Agencja wypłaca dodatkowo kwotę należną od poprzedniej osoby, stanowiącą równowartość kosztów, o których mowa w art. 32 ust. 4.
7. Ryczałt remontowy wypłacany jest z dotacji budżetowej, o której mowa w art. 19 ust. 4, przekazywanej corocznie przez Ministra Obrony Narodowej.
8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) tryb zasiedlenia lokali mieszkalnych, warunki i sposób wnoszenia opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich w okresie wykonywania prac remontowych;
 - 2) normatywy zużycia wyposażenia oraz urządzeń technicznych w lokalach mieszkalnych, sposób i tryb obliczania ich wartości, warunki wymiany lub zwrotu kosztów w zamian za wymianę zużytych: wyposażenia i urządzeń.
9. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, w szczególności powinno:
 - 1) określić zakres czynności związanych z zasiedleniem, terminy przystąpienia uprawnionego do wykonania robót remontowych, formę i miejsce zgłoszenia zakończenia robót remontowych, warunki, jakie powinny spełniać osoby kontrolujące i odbierające roboty remontowe, oraz terminy usunięcia stwierdzonych usterek;
 - 2) określając warunki i sposób ponoszenia opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich w okresie wykonywania prac remontowych, należy przyjąć zasadę,

iż uprawnionemu żołnierzowi przysługuje ulga w opłatach za używanie lokalu w czasie wykonywania prac remontowych, która nie powinna być wyższa niż 50 % tych opłat oraz trwać nie dłużej niż dwa miesiące od dnia wydania decyzji o prawie zamieszkiwania.

Art. 33.

1. W razie konieczności natychmiastowego usunięcia awarii grożącej bezpośrednio powstaniem znacznych szkód w budynku, osoby zamieszkujące są obowiązane do bezzwłocznego udostępnienia zajmowanego lokalu mieszkalnego w celu usunięcia awarii.
2. Jeżeli zamieszkujący są nieobecni albo odmawiają udostępnienia lokalu mieszkalnego w celu usunięcia awarii, przedstawiciele Agencji mogą wejść do lokalu mieszkalnego w asyście Żandarmerii Wojskowej lub Policji.
3. W razie otwarcia lokalu mieszkalnego pod nieobecność pełnoletnich osób zamieszkujących w tym lokalu, przedstawiciel Agencji sporządza protokół przeprowadzonych czynności oraz zabezpiecza lokal mieszkalny i znajdujące się w nim mienie do czasu przybycia pełnoletniego mieszkańca.

Art. 34.

1. Osoby zamieszkujące lokal mieszkalny są obowiązane udostępnić go Agencji, w uzgodnionym terminie, w celu dokonania przeglądu technicznego albo napraw obciążających Agencję lub jeżeli osoby zamieszkujące mimo uprzedniego wezwania nie dokonały napraw w wyznaczonym terminie.
2. Po zakończeniu przeglądu technicznego lub naprawy Agencja jest obowiązana doprowadzić lokal mieszkalny do stanu, w jakim znajdował się on w chwili udostępnienia. Nie dotyczy to przypadków, w których dokonanie naprawy obciążało osoby zamieszkujące w lokalu mieszkalnym, oraz zmian dokonanych bez zgody Agencji.
3. Jeżeli rodzaj naprawy tego wymaga, a konieczność naprawy nie powstała z winy osób zamieszkujących w lokalu mieszkalnym, osoby te są obowiązane opróżnić lokal mieszkalny i przenieść się na koszt Agencji do wskazanego im lokalu zamiennego, na oznaczony i podany do wiadomości czas trwania remontu, nie dłużej jednak niż jeden rok.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, dyrektor oddziału regionalnego Agencji może zaproponować i za zgodą osoby, której wydano decyzję o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, wydać decyzję o prawie zamieszkiwania w innym lokalu mieszkalnym, odpowiadającym uprawnieniom tej osoby.
5. Koszty naprawy uszkodzeń powstałych w lokalu mieszkalnym obciążają osoby zamieszkujące w tym lokalu, jeżeli uszkodzenia powstały z ich winy.
6. Koszty naprawy uszkodzeń powstałych w urządzeniach służących do wspólnego użytku mieszkańców obciążają osobę, z której winy powstały te uszkodzenia. Jeżeli osoby takiej nie można ustalić, koszty naprawy ponoszą solidarnie osoby zamieszkałe w budynku.
7. Decyzje w sprawie kosztów naprawy wydaje dyrektor oddziału regionalnego Agencji.

Art. 35.

1. Agencja jest obowiązana zapewnić sprawne działanie znajdujących się w budynku instalacji i urządzeń technicznych oraz pomieszczeń służących do wspólnego użytku mieszkańców.
2. (uchylony).
3. (uchylony).

Art. 36.

1. Osoby zamieszkujące w lokalach mieszkalnych od dnia wydania decyzji o prawie zamieszkiwania uiszczają opłaty za używanie lokalu w wysokości nie większej niż 3 % wartości odtworzeniowej w skali rocznej, określonej na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 3, oraz zaliczki na opłaty pośrednie w terminie do piętnastego dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. Za datę wpłaty przyjmuje się dzień wpływu opłaty na rachunek bankowy Agencji lub wpłaty do kasy Agencji.
2. W budynkach wspólnot mieszkaniowych lub spółdzielni opłaty za używanie lokalu wynoszą do 3 % wartości odtworzeniowej, o której mowa w ust. 1, jednak nie mniej niż stanowi uchwała wspólnoty lub odpowiedniego organu spółdzielni.
3. W kwaterach koszty opłat za używanie lokalu i koszty energii cieplnej obliczonej na podstawie norm technicznych, potrzebnej do ogrzania mieszkań w budynku w przeliczeniu na powierzchnię użytkową mieszkania, nie mogą przekraczać 4,8 % wartości odtworzeniowej w skali rocznej.
4. Agencja ma prawo pobierać zaliczki na opłaty pośrednie.
5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób naliczania i rozliczania opłat za używanie lokali mieszkalnych i opłat pośrednich, uwzględniając w szczególności sposób obliczania zaliczek na opłaty pośrednie.

Art. 37.

1. Opłaty za używanie lokalu i opłaty pośrednie z tytułu zajmowania lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnych stanowiących podstawę prawną do zajmowania lokalu mieszkalnego, nieuiszczone w ustalonym terminie płatności, podlegają, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za zwłokę, przymusowemu ściągnięciu na podstawie tytułu wykonawczego, w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.⁵⁾).
2. Za uiszczenie opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich z tytułu zajmowania lokalu mieszkalnego odpowiadają solidarnie pełnoletnie osoby zamieszkujące w tym lokalu.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203.

Art. 37a.

1. Osoby zajmujące lokal mieszkalny bez tytułu prawnego są obowiązane do jego opróżnienia, uiszczenia opłaty za używanie lokalu i opłat pośrednich oraz zapłaty odszkodowania w wysokości 200 % wartości należnych opłat za używanie lokalu za każdy rozpoczęty miesiąc jego zajmowania.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dyrektor oddziału regionalnego Agencji wydaje decyzję w sprawie opróżnienia lokalu mieszkalnego oraz wysokości należnych opłat i odszkodowań.

Art. 38.

1. W przypadku żołnierzy służby stałej, którzy nie uiszczają pełnych opłat za używanie lokalu lub pełnych opłat pośrednich z tytułu zajmowania lokalu mieszkalnego przez łączny okres dłuższy niż trzy miesiące, dyrektor oddziału regionalnego Agencji wydaje decyzję o prawie zamieszkiwania w kwaterze zastępczej, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2, a w przypadku odmowy jej przyjęcia dyrektor oddziału regionalnego Agencji zarządza, w trybie art. 45, przymusowe przekwaterowanie do tej kwatery zastępczej, wraz ze wszystkimi wspólnie zamieszkującymi osobami.
2. W stosunku do osób niebędących żołnierzami służby stałej, które nie uiszczają pełnych opłat za używanie lokalu lub pełnych opłat pośrednich z tytułu zajmowanego lokalu mieszkalnego przez łączny okres dłuższy niż trzy miesiące, dyrektor oddziału regionalnego Agencji zarządza przymusowe wykwaterowanie w trybie art. 45.

Art. 39. (uchylony).

Art. 40. (uchylony).

Art. 41.

1. Żołnierz służby stałej i osoby wspólnie z nim zamieszkujące są obowiązani przekazać do dyspozycji Agencji lokal mieszkalny, jeżeli żołnierz:
 - 1) otrzymał odprawę mieszkaniową;
 - 2) skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 87;
 - 3) otrzymał decyzję o prawie zamieszkiwania w kolejnym lokalu mieszkalnym lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 24 ust. 6;
 - 4) i jego małżonek zamieszkują oddzielne lokale mieszkalne, z których jeden odpowiada co najmniej ich uprawnieniom; w takim przypadku przysługuje im prawo wyboru lokalu mieszkalnego.
2. Były żołnierz służby stałej, który nabył prawo do emerytury wojskowej lub do wojskowej renty inwalidzkiej albo został zwolniony z zawodowej służby wojskowej przed nabyciem prawa do emerytury wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, jest obowiązany przekazać do dyspozycji Agencji lokal mieszkalny, jeżeli:
 - 1) otrzymał odprawę mieszkaniową;
 - 2) skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 87;
 - 3) przyjął zaproponowany lokal zamienny, o którym mowa w art. 23 ust. 1;

- 4) został zwolniony z zawodowej służby wojskowej, a lokal mieszkalny przydzielono mu na podstawie przepisów ustawy, obowiązujących do dnia 30 czerwca 2004 r., tylko na czas pełnienia służby w tej miejscowości;
 - 5) zamieszkuje w lokalu mieszkalnym znajdującym się w budynku przeznaczonym do przebudowy i wskazano mu lokal zamienny;
 - 6) zamieszkuje on i jego małżonek w oddzielnych lokalach mieszkalnych, z których jeden odpowiada co najmniej ich uprawnieniom; w takim przypadku przysługuje im prawo wyboru lokalu mieszkalnego.
3. Żołnierz służby stałej i osoby wspólnie z nim zamieszkujące są obowiązane przekazać do dyspozycji Agencji kwaterę, jeżeli żołnierz został zwolniony z zawodowej służby wojskowej przed nabyciem prawa do emerytury wojskowej z innych przyczyn niż określone w art. 47 ust. 1 pkt 2 i nie nabył uprawnień do wojskowej renty inwalidzkiej lub zmarł przed nabyciem prawa do emerytury wojskowej.
4. Osoby wspólnie zamieszkujące z żołnierzem służby stałej, który zmarł po nabyciu prawa do emerytury wojskowej lub którego śmierć pozostaje w związku ze służbą wojskową, są obowiązane przekazać do dyspozycji Agencji lokal mieszkalny, jeżeli:
- 1) otrzymały odprawę mieszkaniową;
 - 2) zaproponowano im lokal zamienny;
 - 3) zamieszkują lokal mieszkalny znajdujący się w budynku przeznaczonym do przebudowy i zaproponowano im lokal zamienny.
5. Osoby, którym wydano decyzję o prawie zamieszkiwania w trybie art. 29, są obowiązane przekazać do dyspozycji Agencji lokal mieszkalny po upływie czasu, na który prawo to im przysługiwało.
6. W przypadku nieopuszczenia lokalu mieszkalnego przez osoby, o których mowa w ust. 1–5, wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia tym osobom wezwania wydanego przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji do opuszczenia lokalu mieszkalnego, Agencji przysługuje, oprócz opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich, odszkodowanie w wysokości 200 % wartości opłat za używanie lokalu za każdy rozpoczęty miesiąc.
7. Zamieszkiwanie w lokalu mieszkalnym powyżej trzech miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 6, jest podstawą przymusowego wykwaterowania przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji w asyście Żandarmerii Wojskowej lub Policji osoby, o której mowa w ust. 1–5, wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi.
8. W zakresie spraw, o których mowa w ust. 6 i 7, przepis art. 37a ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 42.

1. W przypadkach, o których mowa w art. 41 i 44, dyrektor oddziału regionalnego Agencji wydaje decyzję o zwolnieniu lokalu mieszkalnego.
2. Koszty przymusowego przekwaterowania w przypadkach, o których mowa w art. 41 ust. 2 pkt 5 i ust. 4 pkt 3, ponosi Agencja.

3. Po uprawomocnieniu się decyzji, o której mowa w ust. 1, dyrektor oddziału regionalnego Agencji zarządza odpowiednio przymusowe wykwaterowanie lub przekwaterowanie.

Art. 43. (uchylony).

Art. 44.

Osoby niebędące żołnierzami służby stałej zajmujące kwatery, które odmówiły skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 3, podlegają przymusowemu wykwaterowaniu.

Art. 45.

1. Przymusowego przekwaterowania lub wykwaterowania z lokali mieszkalnych pozostających w zasobach Agencji dokonuje organ egzekucyjny, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Agencji, w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
2. Egzekucja wydatków związanych z przekwaterowaniem, o którym mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Do przymusowego wykwaterowania:
 - 1) kobiety w ciąży,
 - 2) małoletniego,
 - 3) niepełnosprawnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703) lub ubezwłasnowolnionego oraz sprawującego nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałego,
 - 4) emeryta i rencisty spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej– nie stosuje się trybu, o którym mowa w ust. 1 i 2. W tym przypadku dyrektor oddziału regionalnego Agencji występuje do sądu z pozwem o nakazanie opróżnienia lokalu mieszkalnego, orzeczenie o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego, o wezwaniu do udziału w procesie gminy oraz określenie odszkodowania.

Art. 46. (uchylony).

Art. 47.

1. Odprawa mieszkaniowa wynosi 3 % wartości przysługującego lokalu mieszkalnego za każdy rok podlegający zaliczeniu do wysługi lat, od której jest uzależniona wysokość dodatku za długoletnią służbę wojskową, i nie może być niższa niż 45 % oraz wyższa niż 80 % wartości przysługującego lokalu mieszkalnego. Odprawę oblicza się i wypłaca według następujących zasad:

- 1) żołnierzowi zawodowemu, zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej, przysługuje odprawa obliczona z uwzględnieniem okresu służby liczonego w pełnych latach, z tym że rozpoczęty rok przyjmuje się jako rok pełny;
 - 2) żołnierzowi służby stałej, zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej, jeżeli nie nabył prawa do emerytury wojskowej, w przypadku wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ wojskowy lub któremu przyznano wojskową rentę inwalidzką przed nabyciem prawa do emerytury wojskowej, przysługuje odprawa w wysokości 45 % wartości przysługującego lokalu mieszkalnego;
 - 2a) żołnierzowi zawodowemu pełniącemu zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej, któremu przyznano wojskową rentę inwalidzką, jeżeli inwalidztwo powstało wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową lub wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami bądź warunkami tej służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze, przed nabyciem prawa do emerytury wojskowej, przysługuje odprawa w wysokości 45 % wartości przysługującego lokalu mieszkalnego;
 - 3) Prezes Agencji raz w roku, nie później niż do końca roku kalendarzowego, ogłasza w formie komunikatu obowiązującą w całej Agencji wartość odtworzeniową 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, będącą średnią arytmetyczną, wyliczoną na podstawie kosztu odtworzenia ustalanego przez wojewodów na podstawie odrębnych przepisów dla poszczególnych powiatów, za pierwsze półrocze, na rok następny;
 - 4) wartość przysługującego lokalu mieszkalnego jest iloczynem maksymalnej powierzchni użytkowej podstawowej przypadającej na jedną normę, o której mowa w art. 26 ust. 1, ilości norm należnych żołnierzowi w dniu zawarcia umowy o wypłatę odprawy mieszkaniowej, wskaźnika 1,45 i wartości 1 m² powierzchni użytkowej określonej w pkt 3.
2. Odprawę mieszkaniową wypłaca się na podstawie umowy zawartej między dyrektorem oddziału regionalnego Agencji a osobą uprawnioną zwalnającą kwatery, w przypadku jej zajmowania. Zawarcie umowy następuje po przedstawieniu przez osobę uprawnioną jednego z następujących dokumentów:
- 1) zaświadczenia o nabyciu uprawnień do emerytury wojskowej lub do wojskowej renty inwalidzkiej wydanego przez wojskowy organ emerytalny;
 - 2) zaświadczenia o przyczynach zwolnienia z zawodowej służby wojskowej wydanego przez dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz służby stałej pełnił zawodową służbę wojskową, jeżeli nie nabył prawa do emerytury wojskowej lub nie uzyskał uprawnień do wojskowej renty inwalidzkiej;
 - 3) zaświadczenia o związku śmierci żołnierza zawodowego ze służbą wojskową wydanego przez właściwy organ wojskowy;
 - 4) decyzji, o której mowa w ust. 5, wraz z zaświadczeniem o wysłudze lat, od której jest uzależniona wysokość dodatku za długoletnią służbę wojskową, wydanym przez właściwy organ wojskowy, jaką żołnierz zawodowy będzie posiadał w ostatnim dniu pełnienia zawodowej służby wojskowej.
3. W przypadku śmierci żołnierza zawodowego odprawę mieszkaniową oblicza się, przyjmując wysługę lat, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustaloną na dzień jego śmierci, i wypłaca wspólnie zamieszkałym: małżonkowi, zstępnym, wstępnym,

osobom przysposobionym i osobom przysposabiającym, w wysokości nie niższej niż 45 % wartości przysługującego lokalu mieszkalnego.

4. Odprawa mieszkaniowa może, na pisemny wniosek osoby uprawnionej, być zrealizowana w jednej z następujących form rzeczowych, przez:

- 1) nieodpłatne przeniesienie własności nieruchomości gruntowej z oferty Agencji, o wartości do 130 % należnej odprawy mieszkaniowej;
- 2) nieodpłatne przeniesienie własności lokalu mieszkalnego z oferty Agencji, niebędącego lokalem zamiennym.

Koszty związane z zawarciem umowy notarialnej ponosi nabywca nieruchomości.

5. Odprawa mieszkaniowa po uprawomocnieniu się decyzji o wypowiedzeniu stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej jest realizowana, na wniosek żołnierza, w jednej z następujących form:

- 1) wypłaty zaliczkowej 50 % należnej kwoty;
- 2) nieodpłatnego nabycia własności działki, na warunkach określonych w ust. 4 pkt 1;
- 3) lokalu zamiennego;
- 4) nieodpłatnego nabycia własności innego lokalu mieszkalnego, niebędącego lokalem zamiennym, jeżeli Agencja posiada taki lokal w swoich zasobach.

6. W przypadku realizacji odprawy mieszkaniowej w formie, o której mowa w:

- 1) ust. 5 pkt 1 – pozostałą część odprawy wypłaca się w terminie trzydziestu dni od dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej;
- 2) ust. 5 pkt 2 – żołnierz służby stałej ma obowiązek zwolnić zajmowaną kwaterę w ciągu dziewięciu miesięcy od dnia przeniesienia własności działki, nie później jednak niż w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej;
- 3) ust. 5 pkt 3 i 4 – żołnierz służby stałej ma obowiązek zwolnić zajmowaną kwaterę w ciągu trzydziestu dni od dnia przyjęcia lub nabycia lokalu.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wypłaty odprawy mieszkaniowej, z uwzględnieniem:

- 1) wypłacania i zabezpieczania zaliczek, o których mowa w ust. 5 pkt 1;
- 2) realizacji rzeczowych form odprawy mieszkaniowej, o których mowa w ust. 5 pkt 2–4.

Art. 48. (uchylony).

Art. 48a.

W razie samowolnego zajęcia lokalu mieszkalnego przedstawiciel Agencji, w asyście Żandarmerii Wojskowej lub Policji, dokonuje wykwaterowania osób, które zajęły lokal mieszkalny, na ich koszt, bez obowiązku dostarczenia innego lokalu.

Rozdział 5**Zakwaterowanie tymczasowe żołnierzy zawodowych****Art. 49. (uchylony).****Art. 50.**

1. Na zakwaterowanie tymczasowe są przeznaczone:
 - 1) internaty i kwatery internatowe;
 - 2) kwatery zastępcze.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokale mieszkalne o niskim standardzie technicznym i użytkowym mogą być przydzielane jako kwatery zastępcze, również w razie przekroczenia normy, o której mowa w art. 1a pkt 7.

Art. 51.

1. Zakwaterowanie tymczasowe w internacie lub kwaterze internatowej, bez członków rodziny, przysługuje:
 - 1) żołnierzowi służby stałej;
 - 2) żołnierzowi zawodowemu pełniącemu zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej;
 - 3) żołnierzowi odbywającemu okresową służbę wojskową;
 - 4) pracownikowi zatrudnionemu w jednostce organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Ministra Obrony Narodowej zamieszkałemu w miejscowości innej niż miejscowość, w której jest zatrudniony i niebędącej miejscowością pobliską, pod warunkiem zabezpieczenia potrzeb żołnierzy, o których mowa w pkt 1–3.
2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, lub jej małżonek, zamieszkuje w lokalu mieszkalnym w miejscowości, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe albo pracownik jest zatrudniony, lub w miejscowości pobliskiej albo żołnierz służby stałej zaspokoił swoje potrzeby mieszkaniowe w tej miejscowości korzystając z uprawnień, o których mowa w art. 87.
3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, zapewniono zakwaterowanie we wspólnej kwaterze stałej, z zastrzeżeniem art. 52 ust. 3.
4. Uprawnienie do zakwaterowania w internacie lub kwaterze internatowej przysługuje przez czas pełnienia czynnej służby wojskowej w miejscowości, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe albo pracownik jest zatrudniony, nie dłużej jednak niż do trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym lub zwolnienia ze stanowiska w tej miejscowości. Przepisy art. 42 i 45 stosuje się odpowiednio.
5. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji może zakwaterować w internacie lub kwaterze internatowej dziecko żołnierza lub pracownika, o którym mowa w ust. 1, pobierające naukę poza miejscowością zamieszkania, niebędącą miejscowością pobliską, pod warunkiem zabezpieczenia potrzeb żołnierzy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.

Art. 52.

1. Żołnierza służby stałej uprawnionego do zakwaterowania w internacie lub kwaterze internatowej dyrektor oddziału regionalnego Agencji może, w miarę posiadanych możliwości, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, tymczasowo zakwaterować, wraz z członkami rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 2, w kwaterze zastępczej lub kwaterze internatowej.
2. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji może, w miarę posiadanych możliwości, zakwaterować żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej, posiadającego małżonka oraz dzieci, w internacie albo w kwaterze internatowej lub zastępczej, wraz z tymi osobami.
3. W przypadku przeniesienia żołnierza, o którym mowa w ust. 1 lub 2, do rezerwy kadrowej, członek rodziny zamieszkujący z tym żołnierzem w kwaterze zastępczej, kwaterze internatowej albo w internacie może tam zamieszkiwać przez okres trwania rezerwy kadrowej nie dłużej jednak niż do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

Art. 53.

1. Zakwaterowanie w kwaterach zastępczych jest odpłatne na zasadach określonych w art. 36.
2. Do zakwaterowania w kwaterach internatowych stosuje się zasady odpłatności określone w art. 36 oraz zasadę, że opłaty za używanie lokalu i opłaty pośrednie dzieli się proporcjonalnie do ilości osób zamieszkujących w tej kwaterze, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4c.
3. Do zakwaterowania żołnierzy, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1–3, w internacie stosuje się następujące zasady:
 - 1) żołnierzowi, w zależności od zajmowanego stanowiska służbowego, przysługuje norma powierzchni użytkowej podstawowej:
 - a) od 7 do 10 m² - dla zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki) włącznie,
 - b) od 7 do 12 m² - dla zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego majora (komandora podporucznika) do stopnia etatowego pułkownika (komandora) włącznie,
 - c) od 12 do 20 m² - dla zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego generała brygady (kontradmirala) do stopnia etatowego generała (admirala);
 - 2) opłatę za korzystanie z internatu wnosi się za zajmowaną powierzchnię użytkową, w wysokości określonej na podstawie sporządzonej kalkulacji kosztów utrzymania 1 m² powierzchni użytkowej, z uwzględnieniem procentu wykorzystania miejsc internatowych za rok ubiegły, z zastrzeżeniem pkt 3 oraz ust. 4a i 4c;
 - 3) w kosztach utrzymania 1 m² powierzchni użytkowej nie uwzględnia się kosztów dostaw energii cieplnej, elektrycznej, gazu, wody oraz odbioru nieczystości stałych i płynnych, które pokrywa się z dotacji budżetowej, o której mowa w art. 19 ust. 4.

4. Na wniosek żołnierza, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1–3, można mu przydzielić miejsce w internacie o większej powierzchni użytkowej podstawowej niż powierzchnia maksymalna, o której mowa w ust. 3 pkt 1. Za powierzchnię użytkową podstawową większą niż jej maksymalna wielkość określona w ust. 3 pkt 1 żołnierz wnosi opłatę w pełnej wysokości. Opłatę wylicza się jako iloczyn powierzchni użytkowej podstawowej faktycznie zajmowanej ponad przysługującą wielkość maksymalną określoną w ust. 3 pkt 1, wskaźnika 1,66 oraz kosztów utrzymania 1 m² powierzchni użytkowej bez ulg.
- 4a. Z opłat za zakwaterowanie tymczasowe w internatach lub kwaterach internatowych są zwolnieni żołnierze, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1-3, posiadający członków rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 2.
- 4b. Opłaty, o których mowa w ust. 4a, pokrywa się z dotacji budżetowej, o której mowa w art. 19 ust. 4.
- 4c. W przypadku rezygnacji żołnierza z zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, w tym w kwaterze funkcyjnej, zaproponowanym przez Agencję, w miejscowości, w której zajmuje stanowisko służbowe, lub w miejscowości pobliskiej, żołnierz wnosi opłatę za korzystanie z internatu lub kwatery internatowej w pełnej wysokości.
5. Inne osoby niż żołnierze, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1–3, zakwaterowane w internacie są zobowiązane uiszczać opłaty za korzystanie z internatu w pełnej wysokości za zajmowaną powierzchnię użytkową.
6. Jeżeli Agencja nie dysponuje wolnymi miejscami w internacie lub nie posiada internatu w miejscowości, w której żołnierz, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1-3, zajmuje stanowisko służbowe, lub w miejscowości pobliskiej, do żołnierzy zajmujących kwatery internatowe stosuje się odpowiednio ust. 3, 4a i 4c.
7. Do osób zakwaterowanych w kwaterach zastępczych i kwaterach internatowych stosuje się odpowiednio przepis art. 37 ust. 2.
8. Agencja może świadczyć odpłatnie usługi dodatkowe na rzecz osób zakwaterowanych w internacie, a w szczególności wypożyczać i prać pościel oraz sprzętać.
9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zakwaterowania tymczasowego, sposób ustalania i pobierania opłat za to zakwaterowanie, a także warunki i sposób przeznaczenia lokali mieszkalnych na zakwaterowanie tymczasowe.
10. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, w szczególności powinno uwzględniać sposób kalkulacji odpłatności za zakwaterowanie tymczasowe w internacie, terminy i sposób pobierania opłat, wyposażenie kwater internatowych i internatów, tryb i sposób przyjmowania i zdawania kwatery zastępczej, kwatery internatowej i pokoju w internacie.

Art. 54.

1. Agencja, w miarę potrzeby, prowadzi hotele garnizonowe przeznaczone na krótkotrwałe zakwaterowanie tymczasowe żołnierzy zawodowych i pracowników wojska, związane z czasowym wykonywaniem obowiązków służbowych w danej miejscowości lub pobytem tych żołnierzy lub pracowników w danej miejscowości z innego powodu, jak również na zakwaterowanie czasowe innych osób.

2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, określi szczegółowe zasady i tryb tworzenia, prowadzenia i likwidacji hoteli garnizonowych.

Rozdział 6

Sprzedaż lokali mieszkalnych

Art. 55.

1. Lokale mieszkalne, w stosunku do których Agencja wykonuje w imieniu Skarbu Państwa prawo własności lub inne prawa rzeczowe, mogą być zbywane pod rygorem nieważności, wyłącznie na zasadach określonych w niniejszej ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Nie mogą być zbywane lokale mieszkalne:
 - 1) znajdujące się w budynkach oddanych do użytku po dniu 30 czerwca 2004 r., z zastrzeżeniem ust. 3;
 - 2) stanowiące kwatery;
 - 3) stanowiące kwatery funkcyjne;
 - 4) stanowiące kwatery zastępcze.
3. W szczególnych przypadkach lokale mieszkalne położone w budynku oddanym do użytku po dniu 30 czerwca 2004 r. mogą być zbyte po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej.

Art. 56.

Prawo do nabycia lokalu mieszkalnego, innego niż kwatera, kwatera funkcyjna i kwatera zastępcza, przysługuje osobom posiadającym tytuł prawny do zamieszkiwania w tym lokalu mieszkalnym.

Art. 57.

1. Sprzedaży lokali mieszkalnych dokonuje w drodze umowy dyrektor oddziału regionalnego Agencji na pisemny wniosek osoby uprawnionej, jeżeli lokal mieszkalny zamieszczony jest w rocznym planie sprzedaży.
2. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji ustala roczny plan sprzedaży lokali mieszkalnych na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 23 ust. 4.

Art. 58.

1. Sprzedaż lokalu mieszkalnego następuje na podstawie dokonanej przez rzeczoznawcę majątkowego wyceny wartości rynkowej lokalu mieszkalnego i wartości prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego, w przypadku posiadania przez Agencję takiego prawa do ułamkowej części gruntu przypadającego na ten lokal, z tym że przy wycenie lokalu mieszkalnego nie uwzględnia się wartości ulepszeń dokonanych przez nabywcę.
2. Od wartości rynkowej lokalu mieszkalnego dla osoby uprawnionej, o której mowa w art. 56, stosuje się pomniejszenia o:
 - 1) 95 % – żołnierzom służby stałej, którzy nabyli prawo do emerytury wojskowej, żołnierzom zwolnionym z zawodowej służby wojskowej na skutek

wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez organ wojskowy lub upływu okresu pozostawania w rezerwie kadrowej, emerytom wojskowym, osobom uprawnionym do wojskowej renty inwalidzkiej oraz członkom rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 2, wspólnie zamieszkującym z żołnierzem, emerytem wojskowym lub rencistą wojskowym w dniu jego śmierci,

2) 90 % – osobom niewymienionym w pkt 1

– z tym że pomniejszenie nie obejmuje przypadających na lokal mieszkalny nakładów poniesionych przez Agencję w ciągu ostatnich trzech lat przed dniem sprzedaży na modernizację budynku, w którym jest położony sprzedawany lokal mieszkalny.

3. Pomniejszeń, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się do sprzedaży prawa własności lub użytkowania wieczystego, w przypadku posiadania przez Agencję takiego prawa, ułamkowej części gruntu przypadającej na sprzedawany lokal mieszkalny.
4. Do sprzedaży lokali mieszkalnych nie stosuje się pomniejszeń określonych w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.⁶⁾).
5. Na wniosek nabywcy lokalu mieszkalnego należność z tytułu sprzedaży może być rozłożona na raty. Pierwszą ratę w wysokości 10 % należności wnosi się przed zawarciem umowy notarialnej, pozostałe raty można rozłożyć na okres do pięciu lat, oprocentowane w wysokości 5 % w stosunku rocznym od kwoty pozostałej do spłaty. Wierzytelność Agencji w stosunku do nabywcy z tego tytułu podlega zabezpieczeniu, w tym w szczególności zabezpieczeniu hipotecznemu na sprzedawanym lokalu mieszkalnym.
6. Osoba uprawniona, o której mowa w art. 56, wraz z wnioskiem o sprzedaż lokalu mieszkalnego wnosi zryczałtowane koszty przygotowania nieruchomości do sprzedaży przypadające na zbywany lokal.
- 6a. Zryczałtowane koszty, o których mowa w ust. 6, ustala Prezes Agencji na podstawie średnich kosztów poniesionych na ten cel przez Agencję w roku ubiegłym; koszty te nie są wliczane do należności z tytułu sprzedaży lokalu mieszkalnego, a w przypadku odstąpienia przez osobę uprawnioną od nabycia lokalu nie podlegają zwrotowi.
7. Koszty związane z zawarciem aktu notarialnego ponosi nabywca lokalu mieszkalnego.
8. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb sprzedaży lokali mieszkalnych, terminy wnoszenia rat z tytułu sprzedaży tych lokali oraz wzór wniosku o nabycie lokalu mieszkalnego.
9. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8, należy uwzględnić sposób spłaty należności w przypadku sprzedaży lokalu mieszkalnego obciążonego hipoteką, a w odniesieniu do wniosku o nabycie lokalu mieszkalnego – aby zawierał jedynie informacje niezbędne do dokonania jego sprzedaży.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658 oraz z 2004 r. Nr 46, poz. 444 i Nr 281, poz. 2779.

Art. 58a.

1. W przypadku gdy sprzedaż lokalu mieszkalnego nie jest możliwa ze względu na nieuregulowany stan prawny związanej z nim nieruchomości gruntowej lub inne ciężące na tym lokalu wady prawne, a przeszkody te nie zostały usunięte do dnia 1 stycznia 2007 r., to osoba uprawniona do zakupu tego lokalu uzyskuje z tym dniem uprawnienia do odprawy mieszkaniowej.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 41 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1, ust. 4 pkt 1, ust. 6-8, art. 42 ust. 1 i 3, art. 45 oraz art. 47 stosuje się, a także przepisy art. 23 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 59. (uchylony).**Art. 60.**

Dyrektor oddziału regionalnego Agencji może przekazać wspólnocie mieszkaniowej, w drodze umowy, nieodpłatnie, na jej własność urządzenia oraz pomieszczenia lub budynki wchodzące w skład infrastruktury technicznej związanej z budynkami mieszkalnymi, a także grunt niezbędny do właściwego ich funkcjonowania.

Art. 60a.

Art. 56–58 stosuje się odpowiednio do sprzedaży własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego.

Art. 61.

Osoby, które stały się właścicielami kwater lub lokali mieszkalnych, ponoszą koszty utrzymania nabytego lokalu mieszkalnego na zasadach określonych w przepisach o własności lokali.

Art. 61a.

W sprawach dotyczących sprzedaży lokali mieszkalnych, nieuregulowanych w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali i ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁷⁾).

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783.

Rozdział 7

Zakwaterowanie przejściowe

Art. 62.

1. Zakwaterowanie przejściowe następuje w razie konieczności czasowego rozmieszczenia jednostek wojskowych, żołnierzy i pracowników wojska zatrudnionych w tych jednostkach oraz osób towarzyszących Siłom Zbrojnym, a także magazynowania lub przechowywania urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego – poza budynkami, lokalami i gruntami przeznaczonymi na zakwaterowanie stałe.
2. Zakwaterowanie przejściowe następuje w szczególności w razie:
 - 1) ćwiczeń, przemarszów lub przewozów wojska;
 - 2) podróży służbowych lub czasowego wykonywania obowiązków przez żołnierzy i pracowników wojska poza stałym miejscem służby lub pracy;
 - 3) wprowadzenia stanu wyjątkowego lub wojennego, ogłoszenia mobilizacji albo w czasie wojny.

Art. 63.

Zajęciu na zakwaterowanie przejściowe podlegają nieruchomości Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, a w szczególnych wypadkach nieruchomości będące własnością innych osób prawnych lub fizycznych.

Art. 64.

1. Nie podlegają zajęciu na zakwaterowanie przejściowe nieruchomości:
 - 1) Policji, odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej;
 - 2) państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania szczególnie ważne dla obronności lub bezpieczeństwa państwa;
 - 3) objęte ochroną ogólną w rozumieniu Konwencji haskiej z dnia 14 maja 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego; zajęcie tych nieruchomości może nastąpić jedynie za zgodą właściwego organu służby konserwatorskiej;
 - 4) oznakowane i objęte ochroną w rozumieniu Protokołu dodatkowego do Konwencji genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 r. o ochronie ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych – przeznaczone do ochrony ludności cywilnej;
 - 5) szkół wyższych lub jednostek badawczo-rozwojowych;
 - 6) przeznaczone do wykonywania kultu religijnego;
 - 7) w których mają siedzibę domy pomocy społecznej;
 - 8) użytkowane przez:
 - a) obce misje dyplomatyczne i specjalne oraz urzędy konsularne,

- b) członków personelu dyplomatycznego obcych misji dyplomatycznych i specjalnych oraz personelu konsularnego,
 - c) członków personelu administracyjnego i technicznego oraz członków personelu służby obcych misji dyplomatycznych i specjalnych oraz urzędów konsularnych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej stałego miejsca zamieszkania – pod warunkiem wzajemności,
 - d) inne osoby lub instytucje międzynarodowe korzystające z immunitetów lub przywilejów dyplomatycznych albo konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych, a także powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.
2. Zakłady opieki zdrowotnej i weterynaryjne mogą być zajęte wyłącznie na potrzeby wojskowej służby zdrowia lub wojskowej służby weterynaryjnej.
 3. Nie podlegają zajęciu grunty podlegające szczególnym formom ochrony przyrody w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 3 niniejszej ustawy.

Art. 65.

Nieruchomości zajęte na zakwaterowanie przejściowe podlegają zwolnieniu nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia ich zajęcia. Ograniczenia tego nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wojennego, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

Art. 66.

Zajęcie nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe następuje na podstawie:

1) decyzji administracyjnej wydanej przez:

- a) starostę wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej - w stosunku do nieruchomości Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem lit. c oraz d,
- b) wójta (burmistrza, prezydenta miasta), starostę, marszałka województwa – w stosunku do nieruchomości stanowiących własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego,
- c) dyrektora regionalnej dyrekcji lasów państwowych – w stosunku do obiektów i gruntów leśnych Skarbu Państwa będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego „Lasy Państwowe”,
- d) Prezesa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa – w stosunku do nieruchomości rolnych Skarbu Państwa wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa;

2) pisemnej umowy zawartej przez organ wojskowy z osobą fizyczną lub prawną będącą właścicielem nieruchomości.

Ad art. 66 pkt 1 lit. d) - obecnie: Agencji Nieruchomości Rolnych

Art. 67.

1. Decyzję w sprawie zakwaterowania przejściowego organ wydaje na wniosek właściwego organu wojskowego.
2. Wniosek powinien zawierać nazwę lub numer jednostki wojskowej, ilość i rodzaj nieruchomości, czas trwania zakwaterowania oraz termin jego rozpoczęcia i zakończenia.

Art. 68.

Zajęcie nieruchomości następuje po uprawomocnieniu się decyzji. Przejęcie i zwrot nieruchomości odbywa się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

Art. 69.

1. Przepisów art. 66–68 nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego i wojennego, ogłoszenia mobilizacji oraz w czasie wojny.
2. Zajęcie nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe w sytuacjach, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie pisemnej decyzji dowódcy jednostki wojskowej, określającej nieruchomości zajęte na zakwaterowanie przejściowe, a także czas jego trwania. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności i doręcza się ją właścicielowi nieruchomości.

Art. 70.

1. Należność za zakwaterowanie przejściowe ustala się w drodze umowy z właścicielem nieruchomości przy uwzględnieniu cen rynkowych na danym terenie.
2. Należność wypłaca się właścicielowi nieruchomości po zakończeniu zakwaterowania przejściowego w terminie do 30 dni od dnia zwolnienia nieruchomości. W wypadku gdy zakwaterowanie przejściowe trwa dłużej niż miesiąc, należność wypłaca się co miesiąc z dołu.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego i wojennego, ogłoszenia mobilizacji oraz w czasie wojny; w takich wypadkach zasady i tryb wypłacania należności za zakwaterowanie przejściowe określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 71.

1. Wokół nieruchomości zajętych na zakwaterowanie przejściowe może być utworzona strefa niebezpieczeństwa na podstawie decyzji wojewody, wydanej na wniosek dowódcy jednostki wojskowej korzystającej z tego zakwaterowania.
2. Strefą niebezpieczeństwa jest obszar gruntu, na którym występuje czasowe zagrożenie zdrowia lub życia osób w niej przebywających, w związku z działaniami wojskowymi.
3. W strefie niebezpieczeństwa obowiązuje zakaz wstępu dla osób nieuprawnionych.
4. W razie objęcia strefą niebezpieczeństwa obszarów zamieszkałych, można zarządzić ewakuację z niej mieszkańców na czas, na jaki obszary te są uznane za strefę niebezpieczeństwa.
5. Decyzja o utworzeniu strefy niebezpieczeństwa powinna określać obszar tej strefy, sposób jej oznaczenia i termin czasowej ewakuacji z niej mieszkańców.
6. O utworzeniu strefy niebezpieczeństwa na obszarach zamieszkałych i wprowadzeniu obowiązku czasowej ewakuacji oraz zakazu wstępu na ten obszar właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest obowiązany poinformować mieszkańców.

Art. 72.

1. W razie utworzenia strefy niebezpieczeństwa, starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej zapewnia pomieszczenia zastępcze dla mieszkańców czasowo ewakuowanych z tej strefy oraz organizuje ich przeniesienie do tych pomieszczeń.
2. Mienie pozostawione przez mieszkańców, po uprzednim protokolarnym przejęciu, zabezpiecza jednostka wojskowa, która zajmuje teren objęty tą strefą.
3. Środki transportu niezbędne do ewakuacji mieszkańców i ich mienia ruchomego dostarcza jednostka wojskowa.
4. Zwrot mienia zabezpieczonego przez jednostkę wojskową następuje na podstawie protokołu.

Art. 73.

1. Za szkody wyrządzone w związku z zajęciem nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe lub z utworzeniem strefy niebezpieczeństwa odpowiedzialność ponosi jednostka wojskowa, o której mowa w art. 72 ust. 2.
2. Za szkodę, o której mowa w ust. 1, uważa się szkodę w mieniu znajdującym się na nieruchomości zajętej na zakwaterowanie przejściowe oraz powstałą wskutek przymusowej ewakuacji z terenu objętego strefą niebezpieczeństwa lub w mieniu pozostającym w tej strefie.
3. Roszczenie o odszkodowanie ulega przedawnieniu po upływie 3 lat od dnia, w którym szkoda została wyrządzona.

Art. 74.

1. Postępowanie o odszkodowanie wszczyna się na wniosek poszkodowanego.
2. Wniosek o odszkodowanie składa się do dowódcy jednostki wojskowej, która wyrządziła szkodę, a jeżeli miejsce postoju tej jednostki nie jest znane – do dowódcy okręgu wojskowego właściwego ze względu na miejsce powstania szkody.
3. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o odszkodowanie dowódca jednostki wojskowej zarządza przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.
4. Z przebiegu postępowania wyjaśniającego sporządza się protokół, który powinien w szczególności zawierać:
 - 1) opis stanu faktycznego z określeniem rodzaju, rozmiaru i wielkości szkody oraz miejsce i datę jej powstania albo stwierdzenie, że szkoda nie powstała;
 - 2) określenie wysokości proponowanego odszkodowania.
5. Protokół podpisuje osoba prowadząca postępowanie wyjaśniające oraz poszkodowany.

Art. 75.

1. Przed wydaniem decyzji dowódca jednostki wojskowej powinien dążyć do zawarcia z poszkodowanym ugody określającej wielkość szkody i sposób jej naprawienia.
2. Naprawienie szkody może nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego lub zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Art. 76.

1. W razie niezawarcia ugody, dowódca jednostki wojskowej wydaje decyzję o sposobie załatwienia wniosku o odszkodowanie.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie miesiąca od daty doręczenia, a także w wypadku niewydania jej przez organ wojskowy w terminie trzech miesięcy od dnia zgłoszenia wniosku o przyznanie odszkodowania, poszkodowany może dochodzić roszczeń na drodze postępowania sądowego.

Art. 77.

Przepisów art. 73–76 nie stosuje się w okresie obowiązywania stanu wyjątkowego i wojennego oraz w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

Art. 78.

W czasie podróży służbowych i czasowego wykonywania obowiązków poza stałym miejscem służby lub pracy żołnierze i pracownicy wojska korzystają z zakwaterowania w służbowych pokojach noclegowych, hotelach garnizonowych lub w innych placówkach hotelarskich, a w razie braku takich możliwości – z zakwaterowania przejściowego na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

Art. 78¹.

1. Przepisy art. 62, 63 i 65–67 stosuje się odpowiednio w wypadku zaistnienia kłęski żywiołowej, nadzwyczajnego zagrożenia środowiska i na czas usuwania ich skutków.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób finansowania przedsięwzięć związanych z zakwaterowaniem osób w warunkach, o których mowa w ust. 1, oraz organy właściwe w tych sprawach.

Rozdział 8**Przepisy karne****Art. 79.**

Kto narusza zakaz wstępu na teren zajęty na zakwaterowanie Sił Zbrojnych lub na teren objęty strefą niebezpieczeństwa,
podlega karze grzywny.

Art. 80.

1. Kto wbrew przepisom ustawy zajmuje samowolnie kwatery lub lokal mieszkalny albo oddaje je w podnajem lub używa,
podlega karze grzywny.
2. Osoba przebywająca w kwaterze lub lokalu mieszkalnym, która w sposób złośliwy lub uporczywy zakłóca osobom zamieszkującym w danym budynku korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego lub pomieszczeń przynależnych do tego lokalu,

podlega karze grzywny.

3. Kto, będąc obowiązany do zwolnienia zajmowanej kwatery lub lokalu mieszkalnego, opuszcza je bez zawiadomienia o tym Agencji, podlega karze grzywny.

Art. 81.

1. Kto nie stosuje się do decyzji organu w sprawie oddania na zakwaterowanie przejściowe nieruchomości albo w sprawie usunięcia mieszkańców z terenu objętego strefą niebezpieczeństwa, podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega, kto uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z nieruchomości zajętych na zakwaterowanie przejściowe.

Art. 82.

Orzekanie w sprawach o wykroczenia określone w art. 79–81 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Żołnierze odpowiadają za te czyny na zasadach określonych w przepisach o dyscyplinie wojskowej.

Rozdział 9

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 83.

1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób i szczegółowe warunki:
 - a) gospodarowania lokalami mieszkalnymi przez Agencję,
 - b) wydawania decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalach mieszkalnych, w tym w kwaterach zastępczych i kwaterach internatowych,
 - c) wykonywania przeglądów technicznych, konserwacji i remontów lokali mieszkalnych,
 - d) napraw lokali mieszkalnych w zakresie obciążającym Agencję,
 - e) zwalniania lokali mieszkalnych, w tym kwater zastępczych i kwater internatowych,
 - f) wydawania skierowań do zamieszkiwania w internatach;
 - 2) szczegółowy tryb postępowania w sprawach przymusowego przekwaterowania lub wykwaterowania osób zamieszkujących w lokalach mieszkalnych oraz ustalania kosztów tych czynności;
 - 3) wzory dokumentów stanowiących podstawę do zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, kwaterze zastępczej, kwaterze internatowej lub internacie oraz ich zwalniania i rozliczania.
- 1a. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności określić:
 - 1) zasób mieszkaniowy będący w dyspozycji Agencji, z uwzględnieniem tytułów własności i sposobu gospodarowania nim;
 - 2) możliwie uproszczone wzory dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 3;

- 3) terminy obowiązujących Agencję przeglądów technicznych, konserwacji i remontów lokali mieszkalnych oraz pomieszczeń przeznaczonych do wspólnego użytku, z uwzględnieniem instalacji i urządzeń stanowiących ich wyposażenie.
2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach zakwaterowania przejściowego.
3. Ministrowie Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, mogą określić szczegółowe zasady udostępniania lasów i związanych z nimi nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa na potrzeby zakwaterowania Sił Zbrojnych oraz szczegółowe zasady korzystania z tych lasów i prowadzenia na nich gospodarki leśnej.

Art. 84. (uchylony).

**Ad art. 83 ust. 3 -
obecnie: minister
właściwy do spraw
środowiska**

Art. 84a.

1. Zadania Agencji w stosunku do:
 - 1) żołnierzy służby stałej, którzy w dniu 31 grudnia 2001 r. pełnili zawodową służbę wojskową w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo pozostawali w dyspozycji tego ministra,
 - 2) emerytów wojskowych i rencistów wojskowych, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej z jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - 3) członków rodziny osób, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz wymienionych w art. 26 ust. 2, wspólnie zamieszkujących z żołnierzem służby stałej, emerytem wojskowym lub rencistą wojskowym w dniu jego śmierci,
 - 4) osób innych niż wymienione w pkt 1 i 2, które zajmują lokal mieszkalny w zasobie ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na podstawie decyzji o przydziale lub umowy najmu na czas nieoznaczony
– wykonuje państwowa jednostka budżetowa – Zarząd Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.
2. W zakresie gospodarowania nieruchomościami uprawnienia przewidziane dla dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji w art. 14 ust. 2a przysługują odpowiednio Dyrektorowi Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.
3. Lokale mieszkalne będące w trwałym zarządzie Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, po uprawomocnieniu się decyzji właściwego organu o wygaśnięciu trwałego zarządu, w imieniu Skarbu Państwa i na zasadach określonych w rozdziale 6, mogą być zbywane przez ten Zarząd na rzecz osób, o których mowa w ust. 1, oraz funkcjonariuszy Straży Granicznej, o których mowa w art. 154 ust. 5 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399, z późn. zm.⁸⁾), i funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu, o których mowa w art.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 171, poz. 1800, Nr 172, poz. 1805, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703.

143 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz.U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712 i Nr 210, poz. 2135), posiadających decyzję o przydziale lub umowę najmu lokalu mieszkalnego na czas nieoznaczony.

4. Uprawnienia przewidziane dla Ministra Obrony Narodowej w art. 32a ust. 8 i 9, art. 36 ust. 5, art. 54 ust. 2, art. 58 ust. 8 i 9 oraz art. 83 ust. 1 i 1a przysługują odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 85. (uchylony).

Art. 86.

1. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego lub Skarb Państwa dokonuje sprzedaży lokalu mieszkalnego zajmowanego przez emeryta wojskowego lub rencistę wojskowego zwolnionego z zawodowej służby wojskowej z jednostki organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub członków jego rodziny uprawnionych do wojskowej renty rodzinnej, udziela tym osobom ulgi lub obniżki w cenie nabycia w wysokości nie niższej niż określona w art. 58 ust. 1–5.
2. Jeżeli ulgi lub obniżki w cenie nabycia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, stosowane przez jednostkę samorządu terytorialnego w innych transakcjach są niższe od pomniejszenia określonego w art. 58 ust. 1–5, na wniosek jednostki samorządu terytorialnego, Zarząd Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przekazuje tej jednostce różnicę między stosowaną przez sprzedającego ceną nabycia lokalu mieszkalnego z przypadającym udziałem ułamkowym w gruncie a wartością lokalu mieszkalnego z przypadającym udziałem ułamkowym w gruncie, obliczoną zgodnie z art. 58 ust. 1–5.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do lokali mieszkalnych nieodpłatnie przekazanych jednostce samorządu terytorialnego z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa.

Art. 87.

1. Odprawa mieszkaniowa nie przysługuje osobom, które:
 - 1) otrzymały ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z osobnej kwatery stałej wypłacony na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2004 r.;
 - 2) nabyły mieszkania od Skarbu Państwa, Agencji lub jednostki samorządu terytorialnego, z bonifikatą lub z uwzględnieniem pomniejszenia w cenie nabycia;
 - 3) otrzymały pomoc finansową wypłaconą w formie zaliczkowej lub bezwrotnej do dnia 31 grudnia 1995 r.;
 - 4) nabyły od Agencji własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego.
2. Osobie, która otrzymała pomoc finansową na budownictwo mieszkaniowe do dnia 31 grudnia 1995 r. i zajmuje lokal spółdzielczy o powierzchni użytkowej podstawowej mniejszej od przysługującej minimalnej normy, wypłaca się odprawę mieszkaniową w wysokości odpowiadającej różnicy między zajmowaną powierzchnią użytkową podstawową a powierzchnią przysługującą według za-

sad określonych w art. 26 i 47. Termin składania wniosków upływa z dniem 31 grudnia 2004 r.

3. Jeżeli pozwolenie na budowę domu jednorodzinnego zostało wydane przed dniem 21 lutego 1994 r., zaliczkową pomoc finansową zamienia się na bezwrotną według zasad i stawek, które obowiązywały w dotychczasowych przepisach na dzień upływu trzech lat od dnia otrzymania tego pozwolenia. Do osób, którym trzyletni okres od dnia otrzymania pozwolenia upłynął po dniu 31 grudnia 1995 r., stosuje się wartość odtworzeniową, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 3. Termin składania wniosków upływa z dniem 31 grudnia 2004 r.
4. Organem właściwym do zakończenia spraw, o których mowa w ust. 1–3, jest dyrektor oddziału regionalnego Agencji.
5. Wydatki na cele, o których mowa w ust. 1–3, pokrywane są ze środków finansowych przeznaczonych na odprawę mieszkaniową, o której mowa w art. 47.

Art. 88. (uchylony).

Art. 89. (uchylony).

Art. 90-92. (pominięte).

Art. 93.

1. Traci moc ustawa z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz.U. z 1992 r. Nr 5, poz. 19 oraz z 1994 r. Nr 10, poz. 36), z zastrzeżeniem art. 94 ust. 2.
2. (uchylony).
3. (uchylony).

Art. 94.

1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Przepisy rozdziałów 4–6 oraz art. 86–91 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.